

Wolność sumienia i wyznania w świetle orzecznictwa strasburskiego

Liczba stron: 60

Nazwa Szkoły Wyższej: Akademia Podlaska Siedlce

Rodzaj pracy: licencjacka

Rok oddania: 2010

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI

Wstęp 5

Rozdział 1: GENEZA PRAWA DO WOLNOŚCI SUMIENIA I WYZNANIA 7

1.1. Epoka nietolerancji i prześladowań religijnych 7

1.2. Powstanie idei tolerancji religijnej 9

1.3. Państwo nowożytne, a wolność sumienia i wyznania 10

1.4. Umacnianie się wolności sumienia i wyznania po II wojnie światowej 11

1.5. Państwo świeckie 14

1.6 Wolność sumienia i wyznania w świetle prawodawstwa polskiego 16

Rozdział 2: PRAWO DO WOLNOŚCI SUMIENIA I WYZNANIA W SYSTEMIE PRAWNYM RADY EUROPY ORAZ W UNII EUROPEJSKIEJ 21

2.1. Pojęcie wolności sumienia i wyznania 21

2.1.1. Zakres podmiotowy wolności sumienia i wyznania w EKCP. 23

2.1.2. Zakres przedmiotowy wolności sumienia i wyznania w EKPC 24

2.2. Granice prawa do wolności sumienia i wyznania w EKPC 26

2.3. Zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania 28

2.4. Ochrona prawa do wolności sumienia i wyznania w Unii Europejskiej. 30

Rozdział 3: ORZECZNICTWO STRASBURSKIE DOTYCZĄCE ART. 9

EUROPEJSKIEJ KONWENCJI PRAW CZŁOWIEKA 36

- 3.1. Wolność sumienia i wyznania a służba wojskowa: Gustav Suter przeciwko Szwajcarii. 37
- 3.2. Prozelityzm: Kokkinakis przeciwko Grecji 38
- 3.3. Wolność religijna a prawa rodzicielskie: Hoffmann przeciwko Austrii 40
- 3.4. Wolność religijna a wolność prasy: Dubowska i Skup przeciwko Polsce 41
- 3.5. Ubój rytualny: Żydowskie Stowarzyszenie Liturgiczne Cha'are Shalom ve Tsedek przeciwko Francji 44
- 3.6. Symbole religijne w przestrzeni publicznej: Leyla Shain przeciwko Turcja 45
- 3.7. Wolność zbiorowego praktykowania religii: Kuzniecowa i inni przeciwko Rosji 47
- 3.8. Wolność sumienia i wyznania w stosunkach pracy : Ivanova przeciwko Bułgarii 48
- 3.9. Wolność religijna obcokrajowców: Perry przeciwko Łotwie 50
- 3.10. Wolność sumienia i wyznania a edukacja: Soile Lautsi przeciwko Włochom 51

ZAKOŃCZENIE 55

BIBLIOGRAFIA 56

Wstęp

Wolność sumienia i wyznania zaliczana jest do katalogu praw człowieka, które podlega bezwzględnej ochronie i przysługuje każdemu człowiekowi z racji jego człowieczeństwa. Jest prawem uniwersalnym, naturalnym i ponadpaństwowym, a jego źródłem nie jest władza państwowa, a godność osoby ludzkiej. Podstawowym obowiązkiem władzy państwowej w tym zakresie jest zapewnienie zarówno ochrony prawnej, jak i faktycznej.

Z całym przekonaniem należy stwierdzić, że wolność sumienia i wyznania dotyczy najbardziej delikatnej i wrażliwej sfery odniesień człowieka-idei sacrum. Zanim jednak osiągnięto współczesny poziom zagwarantowania wolności sumienia i wyznania, należało przebyć ku niej długą drogę stopniowo uzyskując kolejne prawa i przechodzić różnorodne fazy w procesie ich urzeczywistniania. Okres krwawych prześladowań z powodu wyznawanej wiary stał się przestrogą dla późniejszych pokoleń uzmysławiając im, że tylko zapewnienie swobody wyznania

każdemu człowiekowi jest w stanie ustrzec od wojen religijnych.

Bez wątpienia należy przyznać, że wolność religijna stanowi podstawę stosunku wiary i świata, kościoła i społeczeństwa, a historyczny rozwój kultury chrześcijańskiej był uwarunkowany ścisłym związkiem władzy duchownej i świeckiej.

W zapisach wielu dokumentów zarówno krajowych jak i międzynarodowych spotykamy się z dowolnością formułowania wolności sumienia i wyznania określanych także mianem: wolności religijnej, prawem do wolności sumienia i wyznania, wolnością myśli, sumienia i religii. Pojęcia te stanowią synonimy, wobec czego mogą być stosowane zamiennie.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!